

heb. Dette er en Feil, hvor det griber meget om sig, og hvor det har grebet meget om sig, er det ogsaa blevet rettet ved selve Loven eller ved saa forstandige Foranstaltninger som i England, idet man der ikke ansætter nogen Mand i Statens Embeder, uden at han iforveien forpligter sig til at give Afkald paa al Pension og alt Udbytte af Embedet, saafremt han træder ind i det politiske Liv. Men ved denne Leilighed have vi ikke at gjøre med Statslivet, men med det communale Liv, og lad det saa være Communens Ret at være fri for at have i sin Repræsentation de Embedsmænd, den selv betaler; dette synes mig at være simpelt og naturligt. Som Forslaget er kommet til os fra Regjeringen, hedder det under § 2 c: „Embedsmænd og Betjente, der nyde fast Løn af Stadens Kasse eller af de af Kjøbenhavns Magistrat bestyrede Stiftelser.“ Nu kan det være meget billigt — jeg anseer det ikke for rigtigt, da jeg troer, det kommer af en feilagtig Betragtning af det politiske Liv og Embedsmændenes Forhold dertil — men det kan være billigt, at vi sige: medens Byens Raad ikke har Lyft til at have med sine egne betalte Embedsmænd at bestille, ville vi haandhæve vore og lade dem blive betragtede som Borgere, og vi have en vis god Grund derfor, eftersom de i denne Commune ere meget alvorlige, flatterende Borgere. Lad os altsaa følge Lovudkastet og kun udskjede Dem, som ere af Byen betalte Embedsmænd, men lad Resten blive betragtet som Borgere i Almindelighed, fra troer jeg, at vi have gjort Ret og Skjel til hver Side. At Mand, der staae i Statens Tjeneste, blive af deres Medborgere kaldte til at sidde i Communens Raad, seer jeg ikke kan gjøre væsentlig Skade, naar de ikke staae i noget Embedsforhold til Communen. Jeg siger ikke, at det ikke har gjort væsentlig Skade, men det er af den Art Ting, som Borgerne lære lidt efter lidt, og saa lade de være at vælge Embedsmændene. Det er altid godt, at Folk lære, hvad der er dem nyttigt, ved at lide under den Skade, der har rammet dem ved at handle urigtig. Det er altsaa, synes det mig, tilstrækkeligt at fikke Communens Raad og især dens Bestyrelse imod at have de af Communen selv betalte Embeds-

mænd som Repræsentanter i Byens Raad. Lad os blive staaende derved, saa have vi fulgt de Indskydelser, der ere de rette. Lad os sige: den, der vil være Borger i Byen og have Valgret og Valgbarhed, skal have havt 5 Mars fast Ophold der, saa kan man ikke letfindig eller uden nøiere Kjendskab vælge ham. Lader os blive staaende ved, at kun Byens egne Embedsmænd skulle ubeluffes, saa have vi deelt de forskjellige Classer lige imellem med Hensyn til deres Stilling ligeoverfor Repræsentationen; men lader os ikke gaae hen og betragte det Hele fra et politisk Standpunkt og sige, at Folk, der ere kjendte af deres Medborgere i Kjøbenhavn, og som have arbeidet i flere Aar netop for Communen og have de Indsigter, som der trænges til, ville vi ubeluffe fra Valg, fordi Omstændighedernes Magt endnu ikke har tilbadt dem at faae Indfødsret.

C. B. Nimestad: Ja, en Deel af, hvad jeg vilde sige, er allerede blevet sagt af det ærede Medlem, som nu satte sig; men jeg skal dog med Hensyn til de Foredrag, der bleve holdte af Rigsdagsmændene for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kühnell) og for Præstø Amts 4de Valgkreds (N. S. Jensen), henstille, om det ikke vil være rigtigt, om ikke at modificere Melodierne, saa dog at moderere de Instrumenter, der blive spillede; det forekommer mig, at det var temmelig høie Trompet- og Harpetoner, der løde. Fremdeles vil jeg dog bemærke, at man kan være en god dansk Mand og Patriot, fordi man ikke forlanger Indfødsret som Betingelse, for at en Mand skal kunne vælges til Repræsentant i en Commune, og paa den anden Side maa jeg protestere imod, at Nogen ved at stemme for denne Betingelse om Indfødsret skulde erhverve sig en større Ret til at kaldes en god dansk Mand, end han har havt iforveien. Dernæst skal jeg bede bemærket, hvorledes dette Spørgsmaal stiller sig i det practiske Liv. Dersom der, som det ærede Medlem fra Ribe sagde, i Smaakjøbstæderne i det sydlige Jylland — det er iøvrigt beshnderligt at tale om dem i en Lov, der alene handler om Kjøbenhavn, men jeg vil forudsætte, at man frygter for, at der fra denne Lov skal udgaae en Smitte til en almindelig Lov om